

РЕШЕНИЕ

№ 3583

гр. София, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 123 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И.Г.М.

при участието на секретаря И.И.И.
като разгледа докладваното от И.Г.М. Гражданско дело № 20221110119601
по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА Част втора, Дял първи ГПК – ОБЩ ИСКОВ ПРОЦЕС, ПРОИЗВОДСТВО ПРЕД ПЪРВАТА ИНСТАНЦИЯ.

Предявен е от /ФИРМА/ срещу /ФИРМА/ иск с правно основание чл. 411 КЗ за сумата от **1169.68 лв.** – регрес по щета № 44010312107023, образувана при /ФИРМА/, с включени 15 лв. ликвидационни разходи.

Претендира се присъждане на законната лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ плащане, както и направените по делото разноски, включително за адвокатско възнаграждение.

Ответникът - /ФИРМА/, гр. София, чрез процесуалния пълномощник адвокат С. С. в писмен отговор на исковата молба от 02.11.2022 г. поддържа становище за неоснователност на предявения иск, като излага подробни съображения. Моли съда да отхвърли предявения иск и претендира присъждане на направените по делото разноски.

Софийският районен съд, II Г.О., 123 състав, като взе предвид събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и обсъди наведените от страните доводи, съгласно разпоредбите на чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приетите по делото писмени доказателства, в заверени от страните преписи, проведения разпит на свидетелите Г. Д. П. и Р. Р. С., както и от заключението на съдебната автотехническа експертиза, прието от съда в открито съдебно заседание на 15.12.2023 г., като неоспорено от страните и

което съдът кредитира като дадено вярно и безпристрастно от вещото лице, не се установяват твърдените в обстоятелствената част на исковата молба обстоятелства, релевантни за предявения иск с правно основание чл. 411 КЗ.

При заявленията от страна на ответника оспорвания, в тежест на ищеца е било да проведе в процеса главно и пълно доказване на твърдените от него факти и обстоятелства, релевантни за спорното право, съобразно правилата на чл. 154, ал. 1 ГПК, включително и на обстоятелството, че посоченото в исковата молба пътнотранспортно произшествие е реализирано поради виновното противоправно поведение на Р. С., която като водач на автомобил „Тойота Аурис“ с ДК № ***** е отнела предимството на другия участник в ПТП.

Не се установява твърдяното в исковата молба застрахователно събитие от 04.09.2021 г. в гр. Варна да е настъпило по вина на застрахования по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника водач на МПС „Тойота Аурис“ с ДК № *****. Твърденията за неспазване на нормативно установените правила за движение по пътищата от лицето Р. С., поради неправомерно навлизане в процесното кръстовище, без да пропусне движещото се по път с предимство МПС „Дачия Докер“ с ДК № *****, застраховано по имуществена застраховка „Каско“ при ищеца, не се установяват по несъмнен и категоричен начин от събраните в процеса доказателства.

От показанията на свидетеля Г. Д. П., дадени пред районен съд Варна по реда на съдебната делегация се установява, че именно той е попълнил двустранния констативен протокол за ПТП от 04.09.2021 г., в което е участник като водач на увредения процесен автомобил „Дачия Докер“ с ДК № *****. В протокола е записана от свидетеля забележка относно участник А – „при излизане от улица „Алеково“ не спазва знак СТОП и навлиза в ул. „Арх. Манол Йорданов“. При разпита пред делегирания съд, свидетелят излага: **„Там от моята страна няма никакъв знак“**. Относно пресечката вдясно, от която излязъл автомобил без да спре, свидетелят П. сочи, че не е сигурен „дали в тази пресечка има знаци, но там постройките са близко и няма място“. Като има предвид тези показания, скицата на ПТП, съставена от свидетеля Г. П. в протокола от 04.09.2021 г., заключението на автотехническата експертиза и обстоятелството, че по делото не са ангажирани от страна на ищеца никакви доказателства, установяващи твърдяното в исковата молба обстоятелство, че автомобил „Дачия Докер“ с ДК № ***** при навлизане в процесното кръстовище се е движил по път, сигнализиран като път с предимство, намира, че не се установява основанието по чл. 50, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), при което водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство. При така събраните в процеса доказателства, може да се направи обоснован извод за обстоятелството, че кръстовището, на което е реализирано на 04.09.2021 г. процесното пътнотранспортно произшествие, е **нерегулирано с пътни знаци кръстовище на равнозначни пътища** и на основание чл. 48 ЗДвП водачът на автомобил „Дачия Докер“ с ДК № *****, Г. Д. П. е бил длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се

намират или приближават от дясната му страна, в конкретния казус – бил е длъжен да пропусне „Тойота Аурис“ с ДК № *****, при излизането му от пряката вдясно ул. „Алеково“. Горното мотивира настоящия съдебен състав да приеме, че водачът на последния автомобил – Р. Р. С. не е нарушила правилата за движение на пътя и с поведението си не е станала причина за реализиране на 04.09.2021 г. на процесното пътнотранспортно произшествие. При това положение няма основание същата да отговаря за вредите, причинени на другия участник в пътния инцидент, нито отговорен за тях е ответника –застраховател по сключената задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение „Тойота Аурис“ с ДК № *****.

Предвид горното, настоящият съдебен състав намира, че предявеният иск с правно основание чл. 411 КЗ за сумата от 1169.68 лв. – регрес по щета № 44010312107023, образувана при /ФИРМА/, с включени 15 лв. ликвидационни разходи, се явява неоснователен и недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен изцяло, със законните последици.

Предвид изхода на спора, на ищеца не следва да се присъждат разноски, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Ответникът претендира разноски по производството.

Видно от Фактура № 548 от 02.11.2022 г. и Преводно нареждане от 08.12.2022 г. е, че ответникът е направил разноски по делото за възнаграждение на един адвокат в размер на 384 лв. с ДДС. Последната сума не е прекомерна, а преценена съобразно чл. 7, ал. 2, т. 2 и §2а от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, се явява под минимума, установен от цитираните норми, а възражението на ищеца, заявено по реда на чл. 78, ал. 5 ГПК е неоснователно.

Предвид горното, при този изход на делото и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноски в общ размер на 784 лв., от които 50 лв. – депозит за разпит на свидетел, 350 лв. – направени по делото разноски за възнаграждение на вещо лице, както и 384 лв. – направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение с ДДС.

Мотивиран от гореизложеното, Софийският районен съд, 123 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявения от /ФИРМА/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление ***** срещу /ФИРМА/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление ***** иск с правно основание чл. 411 КЗ за сумата от **1169.68 лв.** – регрес по щета № 44010312107023, образувана при /ФИРМА/, с включени 15 лв. ликвидационни разходи, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 12.04.2022 г. до окончателното ѝ плащане, като недоказан по основание.

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на /ФИРМА/, ЕИК *****, със

седалище и адрес на управление ***** **общата сума от 784 лв.** –
направени по делото разноси, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред
СОФИЙСКИЯ ГРАДСКИ СЪД в **ДВУСЕДМИЧЕН СРОК**, считано от датата
на връчването му на страните, на основание чл. 259, ал. 1 ГПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____